

SZABADSÁG

A MISKOLCZI FÜGGETLENSÉGI ÉS NEGYVENNYOLCZAS PÁRT KÖZLÖNYE.

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓRIVATAL

34. sz. SZELENYI és TÁRSA nyomdája.

A lap megjelen minden szerdán és szombaton.

Felelős szerkesztő:

Dr. KÜRCZ JAKAB

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 10 kor. Félévre 5 kor. Negyedévre 2.50 kor

Egyes szám ára 14 fill.

Petró József.

Egy nevet irtunk a polgármesteri székre jelöltül zászlónkra, olyan nevet, melyet a polgárság osztatlanul ismer, becsül és szeret. Küszöbünkön a választási küzdelem és mi a Petró József nevével indulunk győzelemre. Városunk fia ő; itt ringatták bölcsőjét, ide fűzik ifjusága emlékei, férfi korának sikerei és közhasznú tettei, melynek koránt sincs még vége, mert hatalmas munkaerejétől, s attól a nemes idealizmustól, mely minden lépését áthatotta; mely ingyen-kötelességekbe nemes ámbíciót, lankadatlan munkát fektetett, ez a város még sokat, nagyon sokat várhat. Ilyen mult után, ha nagyobb hatáskörhöz juttatjuk őt, csak reményekkel eltelve tekinthetünk jövőnk működésére.

Az érdem elismerése felemel, mert a lélek további küzdelemhez erőt főképp a jók helyesléséből merithet.

A polgárság egyeteme nagy, hatalmas és erős. Hatalmat, kitüntetést adhat. Azonban, hogy a polgárság megjutalmazzon valakit bizalmával, annak első kötelessége, hogy az illetőt ezt a bizalmat nemes, sokoldalú, önzetlen és sikeres közszélu munkásságával érdemelje ki. Ha a polgárság kitüntetésképpen valakire ruházza azt a jogot, hogy nevében az ő ügyeit intézze, akkor ezt megint csak úgy teheti, ha meggyőződött róla, hogy az illető kezében az átruházott hatalom, önzetlen, pártatlan és megfelelő szilárd kezébe lesz letéve; ha ez a hatalom erőforrásává válik, melyből városunknak modern értelemben vett anyagi és szellemi előrehaladása feltartóztatlan erélyvel áramlanak ki. Ezekből a szempontokból örülünk, hogy a polgárság igen jelentékeny része, mondhatjuk többsége Petró József urban, városunk szülőltében találta meg azt az alkalmas

férfit, ki a felebb vázolt kiválmaknak mindenben megfelel.

Miskolcz városa a hetvenes években 21 ezer lakosu közép város volt és ma már 43 ezer lakossal bíró nagy város, melynek fejlődése, habár egy és más irányban anyagi erőnk hiányában készületlenül találta a város vezetőségét, mégis elmondhatjuk, hogy a sokasodó kiválmakkal, a kor parancsoló szükségleteivel arányban nőtt a vezető elemek akaró és cselekvő ereje s semmi tekintetben sem tekinthetünk vissza fájdalommal az elment 20—25 esztendőre. Mert a mit a hozánk hasonló keretben mozgó városok sokkal nagyobb anyagi erőáldozattal értek el, mi azt megnyertük az erők okos felhasználásával és kimelésével.

Nem kellett nagyobb áldozatok elviselésére vállalkoznunk, mint mennyinek képesek voltunk és vagyunk az elbírására. Nem voltunk szerencsés helyzetben a kulturális intézmények terén, mert az állam történelmi és országos hagyományok nyomán felsőbb iskolákat, országos kulturális intézményeket Kassán volt kénytelen elhelyezni. Hiszen Miskolcz anyagilag oly szegény lábón állott, hogy még ingyen sem tudott volna elhelyezni egy gazdasági tanintézetet. Ennek fenntartását városunk ha el is vállalja, még akkor is a sok százholdnyi föld és a drága épületek adományozására hiányzott volna az anyagi erőnk.

Igy van ez az egész vonalon.

Ezeknek dacára városunk mégis hatalmas arányokban fejlődött, a vezető elemek kitartó munkássága által, sőt kulturális téren onlábaira állva is számottevő tényező lett.

Minden munkában, mint szerény közmunkás ott volt Petró József is. Akármiféle tere irányozzuk tekintetünket ott találjuk az ő zajtalan, közhasznú munkásságát, a mely munkásság

nem szűnt meg addig, míg sikert nem ért el, a mely munkásság nem kért elismerést, nem kért jutalmat, ha siker koronázta, hanem a névtelenek homályában tűnt el. És mig lelki örömmel látta a szeretett szülőváros előrehaladását, nem tért pihenni a megnyert siker után, hanem új munkatért keresett, avagy mások nemes törekvéséhez társnak odaszegődött, s nem nyugodott addig, mig ott is sikerre nem segítette a vezetők munkáját.

Alighogy jogászai éveinek elvégzése után szülővárosába visszatért, azonnal belejutott a polgárság munkakörébe. Atyja miskolczi kerékgyártó főcőzhmester volt s mint ilyen a helybeli iparosok és kiscgazdák vérségi rokona lévén, nem lehetett semmi irányu mozgalom, mely Petró Józsefet hidegen hagyhatta volna. Mindég büszkén vallhaatta magát Miskolcz fiának és sohasem felejtette el, hogy az ő személyén egy iparos, mint kiscgazda rokonsága mily bizalommal és szeretettel csüngött.

Az általános ipartársulatnak ügyeit, Kulcsár Károly buzgó elnökével együtt ellátták, s ebből valamint abból a körülményből, hogy Petró József már fiatal korában Miskolcz város aljegyzője volt, folyt az a nagy munkásság, melyet az iparosok oktatása érdekében már a hetvenes években kifejtett.

A polgári iskolák keletkezésekor ő volt egyik, leghatalmasabb mozgó erő. Minden szál, mely ennek az iskolának megalapítását biztosította, a Petró József kezébe futott össze. — Pedig még ekkor csak aljegyző volt, s mégis az ő kezemunkáját láttuk azokon az iratokon, melyek ez intézmény megteremtését szorgalmazták. Feltozták, hogy milyen nagy érdek fűződik ez iskolához. A város érdekeinek hű gondozása legjobban abból látszik ki, hogy

mig más városnak terhes áldozattal juthattak ily intézménye birtokába, addig Miskolcz ezt, — hol 900 gyermek és ifju lel oktatást — csekély 2450 frt. áldozattal nyerte el. Később ügyészévé lett a városnak, s ebben az állásban is bebizonyította, hogy a régi, kipróbált munkabíró férfi, a ki ugy ismeri Miskolcz városának közigazgatását, minden számbavehető részében, a hogyan ezt el nem mondhatja magáról egyébként jeles jelöltársai közül egyik sem.

Viszont azt is elmondhatjuk, hogy Miskolcz város polgársága a három jelzett közül legjobban Petró Józsefet ismeri. Nemcsak azért, mert legidősebb köztük s ezen az időn át egy percet sem vont el attól, hogy polgártársai között munkálkodjék, hanem azért is, mert ajtaja nyitva állott mindenki előtt. Nála aki tanácsot kért, azt meg is találta.

De ismeri őt mindenki legjobban onnan, hogy városunk egyetlen közhasznú intézményeinek megteremtésénél, egyetlen üdvös mozgalmából sem hiányzott.

Voltak küzdelmek, melyek sikerrel nem jártak; de ennek oka nem a buzgalom hiánya, vagy az erők gyengesége volt, hanem az a körülmény, hogy Petró József is, mint a modern feladatok teljes ismerője, mint számos országos, fővárosi kiváló vezérember intim barátja, a mai kor követelményeit megvalósítani törekedvén, néha a buzgóság hevében társul szegődött olyan feladatok végzéséhez is, melyeknek sikeres megvalósításához még akkor Miskolczon ugy az anyagi, mint az intellectualis erők hiányoztak.

Az iskolák, az ipar, kereskedelem és földmívelés ügyének érdeklődő közmunkása volt. Kulturális és humanisztikus intézményeink: az athleta kör, turista egyesület, társas- és olvasó körök, daláregyesület, — közművelődési

NAGY KARÁCSONYI VÁSÁRT!!

rendezek november hó 25-től december hó végei

ugy női divatruházamban, mint szőnyeg-raktárban, az összes árukat ezen idő alatt

Legjobb minőségű tennis-flanell 36 fillér.

erősen leszállított árak mellett árusítom.

ROSENBERG GYULA

női divat-, vászon- és kolengye-ruházata a színház-épületben szőnyegruházata Mahr Pál úrral szemben.

egyesület stb. terén anyagi és szellemi áldozatát mindig meghozta s vezető ember volt és az ma is. A muzeum is már korán mozgató erőt talált benne, csak-hogy régen még gyengék voltunk. Gyenge volt városunk anyagi ereje is, de meg nem is állottak rendelkezésre *Petró Józsefnek* azok az erők, melyekkel ma, mint munkás szellemi táborokkal feladatát sikerrel megoldhatta.

Hogy a jogkereső közönség benne oly pártfogót talált, mely városunk kiváló ügyvédi karának tisztességét és tekintélyét épen úgy emelte, mint más irányu munkássága egyéb munkatársai tisztességét, arról itt nem akarok szólni.

Tudjuk, hogy *Petró Józsefnek* a szerénysége mennyire irtózik attól, hogy érdemeit emlegessék. Az ő elve ugyanaz e tekintetben, a mi — *Kossuth Lajosé*: „Ha jól teszel, munkád olyan legyen, mint a harmat, mely a láthatatlan éj leple alatt végzi áldott feladatát, de láthatatlanná lesz és eltűnik azonnal, mihelyest fölkel a nap, mely őt meg akarja világítani“. Am az ő szerénysége polgártársait nem kötelezheti arra, hogy tetteit meg ne lássák s azokra rá ne mutassanak. Nem különösen akkor, ha egyik lap-társunk a jelöltek közül a *legméltóbbat emlegeti* és ugyanekkor a *Petró József* neve, tettei, szorgalma nem jutnak eszébe.

Sorakozzék hát *Miskolcz* polgársága e zászló alá, melynek diadala — hisszük, hogy mindenkünk teljes megnyugvására lesz!

Gálffy Ignác.

A klikkek.

(f.) Sok szó esett mostanában nálunk a polgármester-választás kérdésével kapcsolatban a klikkekről. Hálás, vonzó téma ahhoz, hogy üssünk egyet rajta, — ahhoz is, hogy nagy hangon verve a mellünket, a klikkek tönkre-tételét hangoztassuk, mindenki pusztuljon, a ki a klikkhez tartozik, maga a klikk pedig veszszen el.

Nem czélom ezuttal a polgármesteri kérdéssel foglalkozni, ha maga a megválasztandó polgármester annyi fáradsággal oly kevés érdemi munkát fog végezni, mint a mennyit ebben a kérdésben már irtak és beszéltek — bizony szomorú lesz a város helyzete, — hanem a klikkek mibenlétéről és jogosult vagy jogtalan voltáról általánosságban akarok pár szót szólni.

Mi is ez a klikk voltaképen? Erre így egyenesen helyes feleletet aligha lehet adni. Sokkal jobban megvilágítja azon körülírás, hogy a klikk több egyén olyan szoros összetartása, a melyet mindenki üt, a ki — nincs benne. És mindenkifölött mindenki szeretne belejutni — természetesen az ugynevezett vezető klikkbe. Mert hiszen nézzük a klikkeket ne csak a politikai, városi vagy megyei életben, hanem magában a mindennapi élet társas érintkezésében, hát vajjon nem-e épen úgy meg vannak, léteznek, élnek és virágoznak ezek, mint bármely más téren. És nem-e a komoly törekvés szülte egyenletes, biztos eredmény mindenkifölötti szem előtt tartása az, a mi ezen klikkeket szüli? Önmagától, a legtermészetesebb fejlődés útján alakulnak ezek és épen ez az, a mi fenntartásukat és eredményes működésüket biztosítja. Hogyan keletkeznek, senki se tudná megmondani. A hasonló gondolkozásu, hasonló czélú, egymást nagyon könnyen, természetesen megértő emberek akaratlanul, szinte ösztönszerűleg kicserélik gondolataikat, nézeteiket, megvitatják, helyesnek találják, sokszor sikerül tervük, czéljuk és kész a klikk, a mit mindenkifölött ütni kell.

A „bentlívők“ a legtöbb esetben nem is tudnak arról, hogy ők voltaképen egy „klikk“ tagjai, névleg nem nevezik meg őket, legfőleg annyi lehet csak tudni, hogy kik ninesenek bent, mert a ki folyton szidja, üti a klikkeket, arról bizonyos, hogy nincs benne abban a klikkben, a melyik valamelyik terv vagy munka keresztülvételében eredménynyel működik, szóval az ugynevezett „irigyelt“ klikkben. De e közben maga a lármázó, ordító, szónokló, czikkező egyén megfelelkezik arról, hogy voltaképen ő is benne van egy klikkben, csak-hogy egy másikban, a melyiknek épen az a baja, hogy gyengeségénél fogva kénytelen az ügyek intézését vagy mondjuk „előkészítését“ amannak átengedni.

Intézés, előkészítés. Ebben csucsosodik ki a klikk feladata, a klikk hivatása. Nem is lehet másként. Ha helyes és üdvös a megoldandó terv, a keresztülvendő feladat, természetes, hogy nagyon durczáskodott, panaszkodván a dadának:

— Papa ma reggel semmit sem hozott nekem.

Kedvetlensége csaknem kétségbeesésig fokozódott, mikor átmenve a Laurakamrácskájába, meglátta, hogy ez egy csomag czukrászsüteményt mejszol. Talán az első fájdalmat érezte életében, az első féltékenységet, az első kifakadást az emberi igazságtalanság ellen. Dolgozószobám ajtajára rontott, kopogva, könyek és zokogás közt zsongolva: Papa! papa!

— Papa! nem adtál nekem semmit ma reggel.

— De igen fiacskám, oda tettem neked az ágyra egy tojás nagyságu czukrászsüteményt.

— De hát gyere, gyere és keressd meg.

az eszme létesítőjének, a feladat legczélszerűbb megoldását ajánlónak könnyen akadnak társai, a kik a helyes terv keresztülvételében segédkezet nyújtanak. Ha rossz lenne a terv, bizonyára magára maradna az indítványozó, a mint hogy magukon maradnak a nagy hangon ordítóok, a kik okosabb terv felvetése helyett tökéletesen eleget vélnek tenni a köznek, ha csak — ütik a klikkeket. Mert mindenkifölött ez kell a magyarnak.

Am lássuk csak, mi történnék akkor, ha a klikk „uralma megtöretnék“. Naiv lelkek, a kik azt hiszik, hogy azután boldogabb állapotok következzenek. Először is, míg azon bizonyos klikk működése helyes és üdvös, addig képtelenség annak a kezéből a hatalmat kiragadni, másodsor pedig, ha sikerül is, átalakulna egy másik vezető klikké. Nem alakulna, csak átalakulna, mert már megvan, létezik, csak-hogy gyenge még — mert helytelenek a tervei, eszközei, gyöngék a tagjai arra, hogy a vezetői állást elfoglalják. Annyi azonban bizonyos, hogy klikk nélkül nem kormányozna senki — még a legtökéletesebb ember sem.

Nagy tömeggel, sok emberrel vezetni az ügyeket, mondjuk az előkészítési ügyeket, épen olyan képtelenség, mint a hogy nem üthetünk meg valakit olyan nagy doronggal, a melyet magunk sem birunk felemelni, de annál jobbat és csipősebbet egy pusztá könnyű vesszővel.

Nem azt akartam kifejtetni, hogy a klikkek uralma föltét-

A cseresznyepiros, tojás-nagyságu czukrászsütemény ott volt az ágy alján s Manuelito felkapta piczi ujjai közzé, melyek alig érték azt át. Nem sirt többé, hanem utolsó könyein keresztül tört mosolygása és fájdalma utolsó csuklásai váltakoztak kitörő csengő nevetésével. Olyan volt ez, mint mikor a pomdás nap-sugár a sötét viharfelhőkön áttörve, szivárvány-szinben ragyog föl az esőcseppeken.

De a nagy meglepetések napja az újév reggele volt, mikor gyermekeim tudták, hogy a legnagyobb ajándékot találják az ágyon: az újévi ajándékot. Tisztelem a szokást, mely a gyermekeket karácsonyfával lepi meg, de a január elsejének ünnepe nem csupán keresztény, hanem világraszoló ünnep, s én e napot mindig is ünneppé avattam az én gyermekeimnek. Mondhatni, hogy ebben az egyenlőségtől botor és a hétköznapiágtól beteges században el akarták fojtani az év legszentebb ünnepét, ünnepét a nap-nak, a mely ha nem Isten is, de ő neki a legfényesebb megszomélyosítása. Igen sok Isten meghal és születik még mielőtt a nap sugarai elhomályosulnának s mielőtt elhalgatna a vallásnak róla szóló rejtélyes himnusza, vagy a

TÁRCSA.

Hármas csók.

(Un bació in tre)

— A Szabadság eredeti tárcaja. —
P. Mantegazza

Manapság nincs többé kisgyermek az én házamban; az anyémek már férfiak és nők, és a világban szétszórva, fészükben tartják gyermekcséiket; s nem látom őket csak néha-néha. Nincsenek többé házamban szeretni és csókolni való, szöszeke fejcskéik, s nem érezhetem többé selyemhajukban a szülemió életnek azt a titokzatos illatát, amely a fészékbeli fiókáké és a bölcsőbeli emberé. Nem hallom többé házamban, a saját hangomon kívül, az ezüstcsengésű nevetés zaját, s nem érzem csak fáradtan pihegő tüdőm hurutos rohamait. Nem panaszkodom, nem átkozom az életet: a rózsák is elhullajtja hervadt szirmait és megsárgult leveleit; miután szétterjeszté a szél szárnyain ifjúságának mámorító illatárját.

Nekem is megvolt az én fészékem, nekem is voltak szőke, rózsásarcú fiókáim, a kik ajkikkal majszoiták ki kezemből a számócskát, meghuzgálták szakállamat és felborzolták hajamat, mikor még volt.

Emlékszem, mint osontam lábujjhegyen a *Manuelito* bölcsőjéhez s a kis *Laura* ágyacskájához minden reggel, mielőtt fölébredtek volna, hogy meglepjem őket valami ajándékkal.

Manuelito jobb szerette a czukrászsüteményt, míg *Laura* a virágot kedvelte. Mikor fölébredtek, gyakran elbujtam az ajtó mögé, onnan kémelve meglepődéseket. Tágra nyitott szemekkel, melyek még nedvesek valának az enyhület harmatától, amely miként a virágok szirmain, lerakodik a gyermekek szemében is, mentek keresni, vajjon mit hozott a papa. Az apró ajándék sohasem volt ugyanazon a helyen; most az éjjeli asztalkán, majd az ágyruháik között, avagy a vánkoson.

Mily szépek voltak ezek a félmeztelen rózsás kis alakok, borzas hajukkal, mily nyugtalanok valának ezek a kezecskék, a melyek keresgélve kotorásztak mindenfelé, türelmetlenül, ha nem találtak és rögtön biztosan, ha végre találtak valamely tárgyat. Egy alkalommal Manuelitót hiába keresgélte; kinyitott minden zárt szekrénykét, felforgatta, megvisszaforgatta a vánkosokat: semmi, éppen semmi. Kezdték őt ösztönnel, de

lenül üdvös és helyes, de tagadhatatlan, hogy több üdvös és helyes terv keresztülvitelében nélkülözhetetlen, mert az egyed magában állva — vajmi gyöngeszéljai, tervei keresztülvitelében, a mint, hogy nagyon sok ember viszont nehezen jut megállapodásra. Azért hát uraim, ne kéjlegjünk abban, hogy a klikket nagy hangon üjtjük, mialatt az szorgalmas, okos munkával vezeti a köztügyeket, hanem irigylés helyett törekedjék kiki arra, hogy becsületes törekvéssel segítse az abszolút jó diadalra jutását.

Harcz és küzdelem.

Az a hang és modor, melyet a polgármesteri állás körül használnak, egyik laptársunknak sehogyan sincs inyére. Hibáztatja, hogy nemcsak a mi jelöltünkről, de a másik két jelöltől is az elismerés hangján szólottunk. Nyíltság és őszinteség hiányában szenvedő alkalmazkodást lát benne; taktikázást, ide-oda hajladozást emleget, mely szerinte színtelenné, élettelené, szürke unalmassá, egyhanguvá, szárazzá, terméketlenné teszi közéletünket.

Laptársunk szerint ez a „lovagias és tiszteletreméltó harczmodor“ azt a köznek, gátolja az igazság kifejezését. Neki harcz kell, mert a közélet porondján ütközeteknek kell folyni „melynek hevében sebeket kapunk és adunk.“ Szerinte, ki a közélet, porongyára lép, annak el kell készülnie a sebekre, mert az olyan közélet, hol nincs bírálat, ellenőrzés, támadás, elposványosodik.

Van ezekben az állításokban sok igazság. Megállnak ezek, ha először

más igazságokkal alátámoztjuk, de ha az alapok hiányoznak, önmaguktól összedőlnek, mint kártyavárak.

Szerintünk, legelső princípiuma, hogy harcz a közéletben is ultima ratio és sebeket csak azokon kell ütnünk, kik arra érdemesek.

Lapunk egyszerre három jelölt nevére hozta, a Losonczy István, dr. Szentpály és Petró József személyében, később dr. Kun Józsefről sem feledkezett meg. Mindeniknek megadta az őt megillető dicséretet, de a kiátolvasva sorainkat, az kénytelen beismerni, hogy a három jelölt közül már akkor is Petró Józsefről szólottunk a legmelegebben, a legteljesebb elismerés hangján. A másik két jelöltet nem huzzuk és nem is huzhattuk le, de azt sem mondhatja rólunk senki, hogy olvasó közönségünket irányítani a választásban már ekkor nem próbáltuk. Csakhogy nem más jelöltek érdemeinek, rátermettségének a letagadásával akartunk czélni. Nem kiabáltunk kigyót-békát arra, kija jelöltválasztásban velünk nem tart, miként azt a mi tisztelt laptársunk tette. Egyszerűen, mert nem forgott fenn az ily hang szükség.

Mert, ha mi az általa elkezdett tónust tovább folytatjuk, akkor csakugyan háborúság keletkezik, miből a köznek ezuttal nem lett volna semmi haszna. A háborúnak mindég valakit el kell pusztítani s mi itt nem láttuk azt az elpusztítandó valakit, avagy valamit, miért a hadat megüzenni érdemes lett volna.

Igenis, jogos és helyes személyek képességét, rátermettségét egy állásra bírni, szóvá tenni, de ennek nem szükség, hogy sértő éle legyen.

Egyiket úgy kiemelni, hogy a másikat lesujtsuk, csak kivételes esetben szabad. Nálunk éppen az a baj, hogy közéletünk tele van meddő harczokkal, személyes polemikákkal, s a becsületet reperáló pisztolyok örökös dörgésétől nem érünk rá semmivel komolyan foglalkozni.

Ne legyen hát a közélet csatater, mert jajban, sebesülésekben, csak az emberiség rossz szellemei gyönyörködhetnek. A három jelölt közül, a polgármesterségre való pályázattal még egyik sem vétkezett. Küzdeni egyik vagy másik mellett mindenkinek szabad, s hogy a saját jelöltjét valaki rátermettebbnek tartja az állásra, mint a többieket, az csak természetes és senkire sértést nem képezhet. Ez eddig csak küzdelem, melynek jogosultságához szó nem férhet. A harcz ott kezdődik, mikor kisebbitünk, gyanúsítunk, mert ekkor sebek maradnak a csata után.

Minék hozakodjunk elő a nyilvánosság előtt azzal is, hogy miért buzgolkodik annyira egyik-másik jelölt mellett egyik-másik párt hive, hogy egyik-másik jelöltnek mi a sebezhető oldala? Miskolcz elég kis város arra, hogy mindezeket az emberek alaposan ismerjék. Ezeknek az elhallgatása volna talán a neheztes oka? Ha így van, e téren csakugyan lehetne harczot kezdeni. Mi azonban ezt átengedjük laptársunknak, mert azt tartjuk, hogy nem azt kell kitálatni a köznek, a mit tudunk, hanem a mivel hasonlunk.

Harczra csak akkor van ok, ha méltatlanok követelődését látjuk, ha szemléljük a kárt a közben, ha rosszakaratot, kapzsiságot észlelünk szóval, ha a közérdek kerül veszedelembé emberi hibák miatt. Ekkor

igenis, támadjuk az embert hibával egyetemben, ejtünk sebeket, ostorozunk, bíráljunk kegyetlenül. Ha azonban egy állásra több rátermett ember pályázik, ebből igazán nem tudom miért kezdenék harczot, miért ne érthetnők be a semmiben kárt nem tevő, sebet nem osztó küzdelemmel. A küzdelem a jelöltek képességeinek kiemelésénél többre nem kötelez s mi ennek határozottan eleget tettünk.

Szándékosan kerültük hát azt a keskeny mesgyét, hol a jogos bírálat végződik és szükségtelen személyeskedés kezdődik. A harczot, ha szükség megálljuk, de örökösen nem keressük, mert az ujságíró igazi eleme nem a személyi, hanem csak elvi harcz lehet. Gáncsoskodni, veszekedni, harcolni mindenkinek van alkalma a világon. Az eszélyesség azonban arra tanít, hogy ne tartsuk magunkat csálhatatlanoknak, ne keressük állandóan magunk igazát, ne harcoljunk, ne romboljunk örökké, de próbáljuk meg néha építeni is. Ám a ki szereti a veszekedést, azt nem lehet megakadályozni, hogy kedvenc szenvedélyét ki ne éltesse.

Pártok szervezkedése.

Egy hét óta teljesen a polgármester kérdése uralja városunk lakosságának érdeklődését, kíváncsiságát. A rábeszélés nagy arányokban folyik. A pártok korifeusai ülészenek, hadi terveket szönek, háznak, aláírásokat gyűjtenek. A városi képviselők ázsíója éppen 200 perczentre hágott. Most már a nagy urak is észreveszik, megsüvegelik, sőt leereszkednek az iparoshoz, a

világosság és melegség atyjához intézett lírai dal.

Laurácska egy év óta álmodozott egy báburól, melyet egy grófnő házában látott, egészen porcellánból, selyembe öltöztetve, olyan nagy, mint Manuelito, aranyhajjal s a mely tudja mondani: papa, mama. Azon időben felkapták az efajta Párisból került bábukat; pár év óta már nem látni őket a vásári bódékban.

A Laurácska vágyteljes sóhajaira, a csodálat-keltetve könyveire mindig erkölcsi lecckével válaszoltam, hogy nem rendelkezhetünk mindennel, a mit óhajunk, hogy vágyainkat fekezünk kell stb. stb. Végül mindazáltal üzentem egy boltosnak (kafányosnak) és hozattam vele Párisból egy bábút, szakasztott olyant, mint a grófkisasszonyé.

Ó év utolsó estéjén, mikor gyermekeim már édesden aludtak, odatettem a bábút a Laura éjjeli asztalkájára; nagy türelemmel igazgattam el a tagjait, ülőhelyzetbe hozván, mintha kislányom ágyacskáját nézné s kitárt karjai közé tettem egy gyönyörű, fehér kaméliát. Aztán lefeküdtem, a báburól, a kaméliáról és a Laura nagy örömeiről álmodva magam is.

Bizony, romény és örömteljes

álom volt maga az is, hogy másnap reggel a szokottnál korábban fogom őt felköltöteni. Tényleg mikor hálókamrácskájára felé menve, a félig nyitott ajtón át bepillantottam, ott láttam őt már az agyon ülve ingecskejének szűzi fehérségében, a karjain ülő óriás babával, melyet elragadtatva szemlélt tágra nyitott szemekkel s örömtől kipirult arccal.

Majd merően nézte, mintha nem hinne saját szemének, aztán megsimogatta és megcsokolá, eltolta magától, majd ismét magához ölelte. Érzem, hogy szemem könybe láb badnak és úgy tetszett, hogy egy ifju anyának a gyermeke iránt való első szerető beczézését látom. Nem állhattam tovább ellent, beléptem.

— Papa, papa, nagyon jó voltál. Ez a baba igen nagyon szép.

És a babát az ágyra ejtven, föl-emelkedik élet-és szeretetteljes fejcskéjével, kitarja karjait, hogy odahívjon és szívéhez szorítson.

Soha sem láttam a leányomnál ezt a mozdulatot, olyan magasra kitarja karjait, mintha ez a mozdulat maga egy kérés s egyben köszönő himnusz lett volna. És en ez édes gyöngédség hatása alatt sirtam és nevettem, egészen elragadtatva a mely megindultság által, a melynek

titokzatos forrását csupán csak én érthettem meg. Az én mamám is, mikor engem valami jó és magasztos dologra akart rábírtani és nemezebb érzéseimre akart hatni, éppen így tárta felém karjait. Most meg az én Lauram emelte felém kis kezecskéit, hogy megköszönje azon nagy és váratlan örömet, melyet neki szereztem. Mikor annyi idő után s egy bezárult sirhalom fölött egy kedves halottunk vonásait látjuk felújulni egy gyermek vonásai-ban, szívünket valami névtelen gyöngédség fogja el; de mikor az elhunyt-nak egy ilyen mozdulata elenevedik meg, mintha villamos szikra ütését éreznők, a mely egész belsőkön atnyargal a lecsapó vilám cikázó erejével.

Egy ilyen mozdulat sokkal több, mint egy vonás; az emberi jellemnek egy oldala, s a holtak földjéből előhívott életnek egy jelene, a mely előtünk terem egy álomképnek a bővöletével; egy üdvözet ez, melyet a holtak küldenek az élőknek; egy váratlan föllebbentése ama nagy kárpitnak, a mely elzárja előlünk a túlvilágot, egyike ama titokzatos, mely megindulásoknak, a melyeknek alig tud ellentállni a törekény emberi természet.

És én aznap, az új év ama reg-

gelén az én nem rég elhunyt anyámat láttam újra megjelenni, láttam őt az én Laurám üde arcán, rózsás kis kezecskéin keresztül, feltámadva engem üdvözölni, mintha még az ő első ujévi mosolyát érezném, amaz első csókját, a melylyel minden örömet, s minden boldogságot kívánt nekem az új évre.

Mindég ugyanaz a mosoly, az ő sajátos mosolygása volt, amaz oly eszményies, oly magasztos mosoly a mely engem fölemelt a mindennapi élet közönséges nyomorúságai-ból, a mely feltárta előttem a jó és magasztos dolgok egész világát; ugyanazon karok voltak, a melyek keresték az én mellemet, hogy szívét szívemre szorítsa, a melyek úgy emelkedtek föl, miként a Mózeséi a hegyen, hogy megmutassák nekem az eszmények világába vezető utat. Az én anyám esólt engem az én leánykám ajkaival. Könybelábadt szemekkel futottam dolgozó szobámba, lekaptam a falról anyám arczképét és visszaadtam neki ama csókot, melyet ő küldött nekem aból a sötét világból, a hol a halottak alusznak.

Olaszból fordította

Kiss Lajos.

öldmivéshez, a kis hivatalnokhoz, a városi képviselő. Választás után aztán megint fordul egyet a világ, a mi atyánkfa szavazatát a szánk ze szerint leadta, akkor megint csak fél szemmel látjuk meg és félálról köszönünk neki. Természetes, mert mi talpig — demokraták vagyunk.

A korteskedés tehát hallatlan arányokat ért el. Egyik utcasarkon Papp Lajos szónokol 5—6 embernek dr. Szentpály mellett, másik sarkon az ellenlábásból, Putnoki Antalból dül a szó, a Petro József hícséretére. A Kun-párt okos párt: hallgat és cselekszik. Számítgatják mindenik részen a voksokat, s mind három párt rettentő módon bizik a saját jelöltje győzelmében. Találkozol Gálffy Ignácczal, ki úgy gurul nagy gyorsan az utcán mint egy eldobott kugligolyó. „Szervusz Náczi, hogy álltok?” „Biztos, barátom biztos, kár nektek fáradnotok!” és megy tovább, bizonyára hogy lyukat beszéljen a hasába valamelyik szerencsétlen elfogott kapacitálándónak. Emitt a derék Grünfeld Ödön mosolygó arcát látjuk, a mint egyik eltévelyedett hitsorsosát, ki — oh, ingatagság! — idegen párt aklába tévedett, próbálja visszatéríteni. A Kun-párt átengedi emezeknek a beszédet, de mozgékonyágban, szerénykedésben, leleményességben nem enged senkinek. Mindenik párt a győzelem teljes reményével indul a küzdelembe. Soha ilyen rendithetlen hitet a győzelemben!

Legtöbb kilátása és legnagyobb többsége mégis kétségtelenül Petro Józsefnek van a jelöltek között. Pártja napról-napra növekszik nemcsak számban, de sulyban is. Ennek bizonyítására elég felhoznunk, hogy Horváth Lajos főrendiházi tag, az országos közélet e régi kipróbált, nagytudású, önzetlen fia, ki városunk fejlődéséért régen is annyit tett; ki csak a napokban járt közbe a miniszternél, hogy Miskolcz szabad kir. várossá emeltessék: nyiltan a Petro József pártjához csatlakozott. Horváth Lajos tehát, az az éles szemű, logikus fejű, emberek és dolgok ítéletében olyan mélyen járó kitűnőségünk, Petro Józsefben látja azt a férfit, ki a három jelölt közül Miskolcz város polgármesteri székére a legalkalmasabb és legmél-tóbb. A Horváth Lajos neve már maga program és garancia. Ki mint ő, egy hosszú életen át soha sem lankadó szorgalommal és fiatalos lelkesedéssel szolgálta ennek a városnak az ügyét, kit semmiféle mellékérdek ez elhatározásban nem befolyásolt, annak bizonyára vannak indokai, amiért éppen a Petro József jelöltsége mellett foglalt állást.

Természetesen, jó balekek sem hiányzanak. Kik elég naivok hogy jelöltjeik részére aláírásokat gyűjt-senek. Hogy mi értéke van ennek, annak szép példáját láttam egyik kávéházban. Egyik asztalnál ültem és beszélgettem egyik voks számba

menő ismerősömmel. Oda jön, asztalunkhoz a kortes és miután voksunknak egy csomó bókot mondott, végre is a választásra tér át, és kivallatja, hogy X-nek a pártjához tartozik. Több se kell a kortesnek, huzza elő az ívet, nyomja emberünk kezébe a tintát, pennát és aláírás után boldogan távozott. „Rá fog ön szavazni X-re?” kérdém kétkedőleg. „Azt majd csak a választás napján határozom el”, felelte gunyos mosollyal.

Az aláírások naiv gyűjtőgetői a titkos szavazás után, majd sajnosan győződnek meg arról, hogy nem voksokat, csak névaláírásokat gyűjtöttek. Bizonyára lesz alkalmuk szidni az emberi megbízhatatlanságot. Az aláírásokat azonban tegyék el főkjük legjobb rejtekébe. Itt nálunk, hol oly gyorsan szüli a pajtáskodás a zsenit, soha sem tudhatjuk, hogy az aláírók melyikéből pat-tan ki a hallhatatlanság. A vesztett voksért kárpótolhatja magát a kortes azzal, hogy egy ilyen helyi hallhatatlanságnak meg van az — autogramja.

Erre határozottan jó az aláírások gyűjtése.

A vármegyéről.

Mozgalmas napja volt a vármegyének a hétfői és keddi két nap. Hétfőn állandó választmányi ülésre gyűltek a megyei képviselők, kedden pedig közgyűlés volt, a melyet a részleges restauráció tett változatos-sá. Népes volt a terem mind a két napon, sőt tegnap annyian vettek részt a megyegyűlésen, hogy a hatalmas terem szorongásig zsúfolva volt. De ha e nagy tömegben talán egy gombostűfejet sem lehetett volna elejteni, a választásokon annál több pályázót ejtettek el, míg a megválasztott jelöltek kihirdetésekor egész éljen orkán zugott a szerencsés pályázó felé. Tudositásunk a két napról a következő:

I. Állandó választmányi ülés.

Hétfőn délelőtt tartotta Borsodvármegye állandó választmánya báró Vay Elemér főispán elnöklete alatt ülését.

Az ülés első tárgya az alispáni jelentés volt, mely a vármegye évnegyedi közigazgatási állapotáról ad kimerítő tiszta képet, felöleli a jelentés mindazon változásokat és reformokat, melyek a közigazgatás egyszerűsítése tárgyában kiadott kormányrendelet folytán a pénztárkezelés terén életbe léptek; valamint a kórházra vonatkozó megerősített alapszabályokat, melyek most jöttek le a belügyminisztertől.

Ezutántárgyalatott Arad és Szathmár városok felirata az ujoncz-létszám emelés ellen. Az alispáni javaslat helyesnek véli, ha Borsodvármegye is csatlakozik e mozgalomhoz, s a maga részéről hasonló feliratot intéz a képviselőházhoz.

A fölolvastott átirat s az alispáni javaslat nyomán hosszabb vita támadt.

Támadták és védelmezték a felirat eszméjét többen is, míg végre Tarnay Gyula alispán felszólalása után Biszony Ákos módosításával olyképen fogadja el a választmány a javaslatot, hogy írjon föl Borsodvármegye a képviselőházhoz az iránt, hogy vagy utasítsa vissza a törvényhozó testület az ujoncz-létszám fölemelését, vagy ha elfogadja, akkor a mostani három éves szolgálati időt szállítsa le két esztendőre.

Nem fogadta el az állandó választmány Szepesvármegye azon átiratát, hogy a Galicziához csatolt „Tengerszem” ügyében országos mozgalom indíttassék a választott bíróság ítélete ellen; ellenben csatlakozott Nyitra és Torontálvármegyék átiratához, hogy a nemzetiségi mozgalmak szigorú rendszabályozását s a nemzetiségi törvény megváltoztatását Borsodvármegye is feliratban kérje a képviselőháztól.

Elfogadott a választmány egy főbbezést, mely a városi közgyűlés azon határozata ellen adatott be, hogy a Király utczától a Gözmalomig vezető utczanyitási terv a másodrendű városi szabályozási teendők közé soroztatott.

Hosszas vita keletkezett még a hetedik gyógytár ügyében is, amelynek engedélyezését Elek Kálmán, Rosenfeld Pál, Orczi Gyula és Grünfeld Ödönnel szemben Lichtenstein József, Biszony Ákos, dr. Tarnay Gyula, dr. Sugár Gyula és dr. Katona József megyei főorvos nem látják időszerűnek. Végül a választmány kimondotta, hogy e hetedik gyógytár felállítását nem javasolja a közgyűlésnek.

Végül a népkerti vigadó építése körül fömerült pótköltség, s a Kovács Lajos polgármesterré választásából kifolyólag hozott városi közgyűlési határozat ellen beadott főbbezés került tárgyalás alá, amelyen kívül pár kisebb jelentőségű ügy tárgyalása után véget ért a választmányi ülés.

II. közgyűlés.

Kedden délelőtt 9 órakor nyitotta meg báró Vay Elemér főispán a megyei közgyűlést, melyen a bizottsági tagok szokatlan nagy számban jelentek meg. A gyűlés népes száma a választásokkal volt kapcsolatban. A szolgabírók a mezei hadakat hűségesen szállították be a választásra, s így történt, hogy a választások lefolyásáig zsúfolásig tömve volt a tanácsterem.

A főispáni megnyitó után Gasner Gyula tb. főjegyző olvasta föl a terjedelmes alispáni jelentést, melyet folytonos zugásban alig hallhatott néhány ember. S mert a tb. főjegyző gyenge hangja nem birt a zajjal megküzdeni, a jelentést gróf Haller József aljegyző vette át, s olvasta tovább.

Az alispáni jelentés után még Butthi Lajos tett jelentést a szeptember havában megtartott Kossuth emlékülnepeiről, majd dr. Tarnay Gyula alispán jelentette be, hogy báró Vay Elemér

főispán egy értékes könyvvel aján-dékozta meg a megyét, amely könyv az éremtannal foglalkozik.

Ezek utánja választásokra került a sor. Elnöklő főispán jelenti, hogy az üresedésben levő főjegyzői állásra csak egy pályázat adatott be, és pedig Butthi Lajos főszolgabíró részéről, a kit a megyegyűlés lelkes eljenzése után a főispán Borsodvármegye főjegyzőjének jelent ki. Az ujonnan választott főjegyző rövid beszédben mond köszönetet megválasztásáért, majd Gasner Gyula tb. fejegyző kezébe letette a hivatalos esküt.

Ezután a Butthi Lajos megválasztása által üresedésbe jött főszolgabírói állás került választás alá s erre Vadnai Tibor vármegyei aljegyző lett megválasztva.

A vármegyei II od aljegyzői állásra Kasai László, harmadik aljegyzőnek dr. Kovács Loránt, szolgabíróvá pedig ifj. Miklós Ödön lettek megválasztva.

Ezután még az egyes bizottsági tagsági helyek töltettek be. Választatott 5 tag a közigazgatási bizottságba, névszerint: Bartányi Gyula, Bárczai László, Biszony Ákos, Blassejovszky Ferencz és Lichtenstein József, 3 tag pedig az állandó igazoló választmányba, és pedig Bartányi Gyula, dr. Gencsi Samu és Sugár Gyula. Ezzel a keddi gyűlés befejeztetett s folytatása másnapra tüzetett ki.

UJDONSÁGOK.

Karácsonyi vásár.

Vasárnap zajlott le a Korona szálló nagytermében a kath. nőegylet karácsonyi vásárja, amely vásár ugy a kiállítás, mint az anyagi és erkölcsi siker tekintetében páratlan eredménynyel fejeződött be. Igazi ünnepe volt ez a vasárnap délután mindenkinek; mert a szegények részére istenáldást, a közönségnek szórakozást, a rendező nőegyletnek pedig uemes, hervadhatatlan babért hozott.

A Korona nagyterme szűknek bizonyult e vásár alkalmából a közönség befogadására, mely különösen ugy 6 óra körül egész áradatban vonult a legszebb vásárt megcsodálni. S benn a teremben már mozogni is alig birt a közönség, mikor az utca még mindig ontotta a kíváncsiak sűrű csoportjait; a kis terem, a ruhatár és előszoba, valamint a karzat zsúfolva volt előkelő közönséggel, amely elragadtatással gyönyörködött abban a pompás képben, ami egyszerre eléje tárult.

Mert valóban csodás szép volt ez a vásár. Drapériákkal és virágokkal volt díszítve az egész terem; az egyes sátrak művészi ízléssel voltak kívül-belül kiállítva; s minden sátorban ott sürgött-forgott egy egész csomó szép asszony és leány, pompásabbnál-pompásabb kosztümökben.

Ők voltak a vásár legtökéletesebb látványosságai. S ők arultak egy-egy édes kis sátorban a képes kár-

tyát, mézes kalácsot és habos kávét; a gyermekjátékot, a kézimunkákat és olajfestményt; a fagyaltot, az édességeket és cigarettát; almát, virágot és ramos theát, pezsgőt, hideg vacsorát, sós perezet és ezer más dolgokat, amikből mind venni kellett.

De ezek még csak a sátrak voltak. Ezekon kívül még bájos postás hölgyek, egy édes drótos tótocska, egy ragyogó szemű cigány jósnő, aztán déli gyümölcsös török lányok, szivaros médik és tüzről pattant parasztleányok sűrűgtek a közönség tömött sorai között, mint megannyi himes pillangó.

S ha mindezekhez hozzá képzeljük a fényárban uszó termet, a sokféle csárdából kihallatszó zenét, a vásári ezer zajból kicsengő elégedett kacaját, a százféle illattól kábító levegőt, akkor talán halvány mását adtuk annak a varázslatos képek, mely a hatalmas termet betöltötte.

A sokféle csárda, bodé és sátor között a legnagyobb tetszést a Halász csárda, a virágsátor, a japán theaház s a pezsgős sátrak arattak, nemcsak a kiállításuk, de különösen a sátrakban levő hölgyek miatt.

A pompásabbnál pompásabb jellemek között talán legszebb volt Újházi Edith k. a. mint tót leány, a ki úgy kosztümre, mint arcra legjobban a Fedák Sári tót leányának lett volna méltó parja. Játék edényeket árult és tört sziveket drótoztató, de mert hamarosan anyi drótozni való tört szív akadt, amenyit nem győzött volna megreperálni egy tucsat leány sem, tehát abba hagyta a sikertelen drótoztatást, s inkább egy-egy fordulóval kárpótolta a táncban az imádóit.

Egész udvar környékezte mindég az *Ambrózi* hölgyeket, akik fehér parókával, cseresznyével díszített kosztümjökben általános tetszésben és hódolatban részesültek.

Bájos volt Szabadi Jolán k. a. egy kék kosztümben. Ringó természetével, mosolygó arczával, sokak szerint ő volt a vásár királynője, s hódolói közül bizonyára kitelt volna egy szerényebb igényű fejedelmi udvartartás.

Idealis szép magyar menyecskék voltak *Kissházi* Mariska, *Vitéz* Iona és *Kaffka* Ibolyka, *Harangi* Irén, *Kiss* Ida, *Kérészi* Vilma, *Dunki* Kálmán és *Kollaritsné* urhölgyek; remek volt *Dancs* Sári k. a. mint japáni nő, míg *Kedves* Margit wateau, — *Kozma* Edith k. a. pedig lótsz virágos kosztümben hódítottak.

Festői szép cigányleány volt *Kozma* Margit kisasszony, a ki csodás szép szemén kívül még szelimes jóslataival aratott általános elismerést; bájosan szép volt *Székely* Mariska, *Kedves* Stef és *Répánszky* Eta kisasszonyok mint pierettek, *Kiss* Idai Kata urhölgy mint éj királynő, *Szentimrey* Margit k. a. mint svéd nő, *Alexy* Olga, *Záhorszky* Emilia, *Györy* Ella mint tiroli és bosnyák

hölgyek, *Szaffka* Mariska mint drótos nő, *Gröber* Olga, *Pontos* Gizella, *Gröber* Margit kisasszonyok, *Fáy* Sári piros bóbítával, *Reisinger* Jolán mint vadrózsa.

Szépek voltak mindnyájan, s velők együtt még igen sokan, nagyon sokan, a kik mind szébbnél-szebb jelmezekben pompáztak az egész estén.

Ugy 10 óra körül táncz kezdődött, mely kivilágos kivirradtig tartott. Az első négyesben 120 pár vett részt, s reggel 5 órakor még javában tartott a csárdás.

Aztán elmúlt ez is. De megmarad az emléke ez estének nagyon soká, s a nagy közönség hálás köszönettel adozik a kath. nőegylet buzgó elnökének, dr. *Tarnay* Gyuláné urhölgynek, a ki nemes buzgalomával a vásár eszméjét megvalósította.

Esküvő. A Kazinczy-utcai imaházban ma, kedden délután 3 órakor fényes esküvő ment végbe. Ekkor tartotta ugyanis esküvőjét dr. *Resofszky* Emil gyógyszerész, az „Arany sas” gyógyszerész-tulajdonosa, *Singer* Anna urhölgygel, dr. *Singer* Henrik kórházi igazgató-főorvos bájos leányával. Hosszu kocsisorban vonult a lakodalmi menet a Széchenyi és Deák-utczán át az izr. templomhoz. A templom egészen megtelt előkelő, díszes közönséggel. Különösen a város bájos hölgyei jelentek meg rendkívül nagy számban. Az egyházi szertartás az énekharmonyórú énekeivel vette kezdetét, majd dr. *Spira* Salamon hitszónok intézett szép beszédet az ifju párhoz. Végül ismét ének következett. Ezzel véget ért a szertartás és a menet hosszu kocsisorban vonult dr. *Singer* Henrik házához. Az egyházi szertartást ma délelőtt 9 órakor a városházán pogári esketés előzte meg.

— **A közművelődési egylet felolvasása.** A borsodmegyei közművelődési egylet irodalmi szakosztálya vasárnap délután felolvasást tartott a városháza nagytermében, a melyet előkelő, nagyszámú közönség hallgatott végig. Dr. *Szentpáli* István kamarai titkár, *Vértessy* Sándor és *Kiss* Lajos tanárok tartották ez alkalommal felolvasásaikat, s a közönség élénk tapssal fogadta mindhárom előadót, a kik mindannyian mély értelmű tanulmányokkal szórakoztatták a közönséget. Az első fölolvastó dr. *Szentpáli* István volt lord Byron-ról és költészetéről tartott fölolvastást, összehasonlítva az angol szellemóriást a legnagyobb magyar költővel, Petőfivel. Végül néhány megkapó költeményt olvasott föl Byronról, a mely költemények szépsége a vonzó előadásban, a közönség varázsával hatottak a hallgatóságra. Ezután *Vértessy* Sándor tartott fölolvastást a régi czéh rendszerről, a melynek pátriárkális tartalmát több érdekes példával világosította meg. Végül *Kiss* Lajos olvasta föl Mantegazzának, a nagy olasz írónak a *Hármas csók* című elbeszélését. A kitűnő fordítás a világhírű pszichológus e tökéletes kis művének minden tökéletességét érvényre juttatja, s így a nyelv szépsé-

gét, mint a gondolat mélységét hiven visszatükröztette. A közönség a felolvasás befejezése után az előadók éltetésével oszlott szét.

Orvosgyűlés. Szombaton este tartotta a Borsodmegyei orvos szövetség a Seper szálló nagytermében az idei rendes közgyűlést Dr. *Katona* József elnöke alatt. A titkári és pénztári jelentések után a tisztulítás következett. A szövetség elnökévé ismét Dr. *Katona* József, alelnöké Dr. *Singer* Henrik Dr. *Derzsenyi* Imre és Dr. *Sidlauer* Armin, titkárrá Dr. *Dobos* József, jegyzővé Dr. *Serédi* Jenő, pénztárnokká Dr. *Kasai* Mór, ügyészül Dr. *Hercs* Jenő választattak meg. Több apróbb ügy elintézése után a gyűlés véget ért.

A miskolczi Máv. altiszti kör t. tagjainhoz. Helyben. Van szerencém a t. tag uraknak b. tudomására adni, hogy f. é. nov. hó 15-iki választmányi ülésen elhatározottak a „Szilveszter” estélyének a kör helyiségében f. hó 31-én leendő szokásos megtartása.

A rendező bizottság megbízásából felkérem tehát ez uton is a t. tag urakat, hogy ezen felolvasással, társas vacsorával és tánczal egybekötött estélyen családtagjaikkal és ismerőseikkel minél számosabban megjelenni sziveskedjenek.

Az estély december hó 31-én este 8 órakor kezdődik. belépti díj személyenként 1 kor. 60. fill. — A bizottság nevében:

Szabó Lajos, jegyző.

A zeneiskola 14 éni tartandó hangversenye. úgy látszik, az idei szezon legkiemelkedőbb művészeti momentumma lesz. Különösen a Wagner-féle „Nászének” (a Lohengrinből), továbbá a „Czigányélet” Schumann-tól fogják meglepni a közönséget, amennyiben ezek előadásánál mintegy 100 közreműködő fog részt venni. A többi számokról a plakátokon levő program beszámol. A hangverseny után táncmulatság lesz.

Halálos kimenetelű párbaj. A társadalmi felfogás által szentesített gyilkosságnak megint áldozata van: *Stieder* György Szombathelyen pistolypárbajban *Ernst* ügyvédet agyonlőtte. A párbaj előzménye az volt, hogy ifj. gróf *Festetich* Imre huszárhadnagy 20 ezer forintos váltót íratott *Stieder*rel alá, s mikor fizetni nem tudott. *Stieder* a gróf édesapjához folyamodott a kiegyenlítésért, mit az öreg gróf megtagadott. A vagyoniilag teljesen tönkretett *Stieder* hirtapilag támadta meg az öreg gróft, mire *Ernst* ügyvéd mint a gróf ügyésze, zsarolással vándolta *Ernst* a lapokban, ki erre tetteleg iuzultálta az ügyvédet. A se-

gédék hamarosan golyóváltásban allapodtak meg, a második golyóváltásnál *Ernst* holtan rogyott össze. Most az utána maradt nagy család sirathatja benne fentartóját. Ez enseményre ha terünk engedi, még visszatérünk.

Nevjegyeket, karácsonyi és ujévi üdvözlő-kártyákat, meghívókat, tánczrendeket és mindenféle a könyvnyomdá-szatba vágó munkákat portósan, a mai kor követelményeinek megfelelő és izléses kiállításban szállít *Szelényi* és *Jsa* könyvnyomdája, Miskolcson.

x Kiváló finom, naponta friss édes töltött vegyes apró teasütemény kiogrammjára 2 forintért a legnagyobb választékban a **Megay Róbert** cukrászdájában kapható Miskolcson a hó más választék van **sátrai borsónokban és ozukorkákban.**

Dunky fivérek

cs. és kir. udvari fényképészeknél
Miskolcz, Városháztér 20

nívészi kiviteletű
fényképek készülnék.

Mindennap este 6 óráig. (Ha sötét van, műfanyél.)

Műkedvelők részére friss vegyszerek és száraz lemezek kaphatók.

Szenzációs olcsóságok

kerülnek eladás alá a decz. 31-ig rendezett

karácsonyi vásár

alkalmából **Barta Jenő** női divat- és vászon-áruházában, mely körülményt a t. olvasó közönségünk érdekében tudomására hozni kötelességünk.

x Mai számunkban közzétett *Rupold* Gyula volt diósgyőri vasgyári vendéglős (ki hosszabb ideig közönségmegeredésre vezette a vasgyári vendéglőt) hirdetését ajánljuk olvasó közönségünk szives figyelmébe. A ki jól, izletesen és olcsón akar étkezni, keresse fel a **Polgári Sör-csarnok** (Miskolcz, Széchenyi utca 137. sz.) éttermét, ho. jó magyar konyha s előzékeny kiszolgálata van.

15925. sz. tk. 1902.

Árverési hirdetményi kivonat.

A miskolczi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság közhírré teszi, hogy **Takács Mihály** végrehajthatónak, **Demjén József** végrehajthatást szenvedett elleni 680 kor. követelés és jár. iránti ügyében az árverezést a miskolczi kir. törvényszék területén levő a miskolczi 3637. sz. tjkvben t. + 1 r. 1752. hrsz. a. az Urak-utczájában 48. sz. alatt levő **Demjén József** és neje **Grósz Lina** nevén álló egész házra és udvarra a végrehajthatási törvény 158. §. alkalmazásával 3000 kor. ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, hogy a fenti megjelölt ingatlan az 1903. évi február hó 24. napjának d. e. 9 órájkor ezen kir. tvszék árverelő helyiségében megtartandó árverésen a kikiáltási áron alól is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át a kikiáltott kezéhez letenni.

Kelt Miskolcson, 1902. évi november hó 24-én.

A kir. tvszék, mint tkvi hatóság.

Hudák, kir. tvszéki bíró.

HOME MADE!
HOME MADE!

„Hazai gyártmány“. Büszke jelszava minden angliusnak. Neki nem kell más, csak a mi

„hazai készítmény“. Pedig az angol gazdag nemzet. Őt világ-részben aratnak az ő javára.

Neki hányászsza kincsét Transzvál.

Hajói urálnak minden vizeket... és mégis

HOME MADE. És mi magyarok!

Aratunk, de nem a magunk hasznára. Pénzünket elfizetjük németnek bécsi rongyért! Az iparosnak végső reményül megmarad a vándorbot és a koldusbot, de ez aztán

HOME MADE

magyar készítmény.

Ez így nem maradhat!

Támadjon fel a faji öntudat s mutasson ajtót minden bécsi rongynak s ha valamire — talán czipőre — szüksége van, rendelje meg

magyar iparosnál

vagy ha bolti czipőhöz van szorva, vásároljon

Bőrszövetkezeti Czipő-raktárban
Kazinczy-utca 5. bérkocsi áll. mellett.

Az ott árusított czipő szép, jó, nem drága és hozzá magyar gyártmány!

Vendéglő-megnyitás!

A nagyérdemű közönség szives tudomására hozom, hogy **Miskolczon, Széchenyi-utca 137. sz. alatt,** a Kőbányai Polgári Serfűző r. t. főraktára helyiségeiben

vendéglőmet

1902. december hó 10-én, azaz szerdán, megnyitom.

Főtörekvésem mindenkor oda irányul, hogy izletes ételek, tisztán kezelt italok s előzékeny kiszolgálás által a n. é. közönség nagyrabecsült bizalmát kiérdemelhessem.

A nagyérdemű közönség megtisztelő látogatását kérve s magamat szives pártfogásukba ajánlva, vagyok

teljes tisztelettel

Rumpold Gyula, vendéglős.

Mindennap friss Szent István-sör.

2001. sz. vh. 1902.

Árverési hirdetmény.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. §-a értelmében közhírré teszi, hogy a miskolczi kir. törvényszék 1902. évi 10590/r. számú végzése következtében **Dr. Kürös Jakab** miskolczi ügyvéd által képviselt **Kohn Ede** miskolczi lakos javára, **Bárd Ede** miskolczi lakos ellen 348 kor. 64 fill. s jár. erejéig 1902. évi november hó 13-án fogantatott kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 698 koronára becsült házi butorok, felső férfi szövet öltönyárak stb.-ből álló ingóságok nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a miskolczi kir. bíróság 1902. V. I. 941/2. sz. végzése folytán 348 kor. 64 fill. tőkekövetelés, ennek 1902. évi október hó 15-ik napjától járó 6 %-os kamatai és eddig összesen 63 kor. 54 fill. bíróilag már megállapított s jelen árverési költségek erejéig **Bárd Ede** ellen Miskolczon, Vörösmarthy-utca 20. sz. a. lévő lakásukon leendő eszközlésére **1902. évi december hó 16-ik napjának délutáni 3 órája** határidőül kitzetnek és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. törvénycikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is el fognak adatni.

Kelt Miskolczon, 1902. évi december hó 4 ik napján.

Skopecz Kálmán, kir. bir. végrehajtó.

Szőlőoltványok

szokvány minőségben és európai nemes gyökeres és sima vesszők mélyen leaszálított árákon. Oltványok csak 90-100 ft. Mindenik a legkiválóbb bor- és csemegefajokból, tajtiszta, teljes jóállással. Ha a szállítmány a megrendelésnek meg nem felelne, úgy az oda- és visszazállítási költséget, valamint a megrendelő által kifizetett összeget hiány nélkül azonnal visszafizetem. Így mindenki ebbeli szükségletét az én költségemen háza-hoz szállítva tekintheti meg.

Élőkerítés. Gleditschia osemeték és magvak.

Óriás tövisű, igen gyorsan fejlődő sövény-növény. Ez az egyedüli, melyből oly örökös kerítés nevelhető pár év alatt, rendkívül csekély kiadással, melyen nemhogy ember, de semmiféle állat, még az apró nyulak sem hatolhatnak át, úgy, hogy a bekerített részek teljesen kulcsal zárhatók. Minden rendeléshez rajzokkal ellátott ültetési és kezelési utasítás mellékeltek. Bővebb tájékozás végett színes fénynyomatú díszes árjegyzékek ingyen és bementve küldetnek, rendelési kötelezettség nélkül. Az árjegyzésen kívül egy oly könyvet kap ezzel, ki címét egy levelező-lapon tudatja, mely, nincsen az a ház vagy család, a hol annak tartalmát haszonra ne fordítanak, városban, falun, pusztán, gazdag vagy szegény családnál egyaránt. Így még azoknak is érdekében áll, kik rendelni semmit sem akarnak, mert benne számos oly közlemények foglaltatnak, melyek mindenkinek nagy szolgálatot tesznek.

Diócsemeték. Két éves, óriási jövedelmet biztosító voltánál fogva, ennek tenyésztése majd minden gazdaságban az utóbbi időben rendkívül elterjedt.

Cím: „Ermelléki Első Szőlőoltvány-Telep“ Nagy-Kágya, u. p. Ssekelyhid

Telefon 173.

A teli idényre

ajánlom a legjobb minőségűnek már elismert

Disznóshorvati darabos szenet 84 fill.
Salgótarjáni durva és dió szenet 1.60
I. rendű darabos szenet 2.10
I. rendű porosz koczka és dió szenet 3.20

100 kgrként.

Helyt gömri pályaudvari raktáramon átveve. Házhoz szállítás 16 f.

Legjobb kiszolgálást biztosítva

tisztelettel

Telefon 173.

Glasner Géza.

NAGY KARÁCSONYI OCCASIO

a budapesti Szénásy divatkelmékből november hó 20-ikától december hó végéig.

ÁRVAI SOMA divatüzletében Széchenyi-utca 50. sz. Seper-szállóval szemben.

Feltűnő olcsó árak!!

Selyem Liberty 70 kr.
Csikos blous selyem 85 kr.
Fekete selyem 85 kr.
Mosó bársony 50 kr.

Tea és rum

kapható kis és nagy mennyiségben **WEIDLICH PÁL** kereskedésében „a fekete kutya”-hoz
MISKOLCZON.
Tea 5 kg. vételnél rendkívül olcsón. Árjegyzéket készséggel küldök.

GUTNÁER és CSER

előbb ERDEY KÁLMÁN
vaskereskedése

MISKOLCZ.
Széchenyi-utca

Vas- és vasárak, kályhák,
szerszámok.

Nagy raktár konghaberendezési cikkek
és edényekből.

Kitűnő ár!

Szolid kiszolgálás!

⊗ Szobafűtésre és háztartási célokra ⊗
a kazinczi szén
a legalkalmasabb.

Megrendelések most már nem a régi címre, hanem
hozzám intézendők, mert a **kazinczi kőszén-**
bánya r. t. miskolci raktárát a **gömöri pályá-**
udvaron én vettem át.

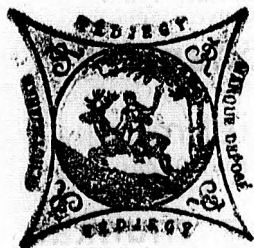
Kazinczi kőszénbánya r. t. képviselője

Telefon 175.

FODOR.

Hirdetések jutányos áron felvétetnek a kiadóhivatalban.

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjeggyel vannak ellátva.

RÁCZ JENŐ gyógyszerésznél

MISKOLCZON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ” címzett gyógyszerésztárában

kaphatók 15 év óta közkeveltségnek örvendő alant elősorolt saját készítményei:

- Iris virágarczenőcs.** Számos hölgy áldja jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arc- és kéz bőrnek seiyempuhaságot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arcot a redőktől késő korig megóvjá, egy tégely 1 kor. Hozzá Iris balsam szappan, 1 db. ára 70 fill. Hozzá Vénus arozpor, fehér, rózsás és krém színben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.
- Pyrethro Salicyl szájjessentia** néhány cseppel egyszerű szájjessentia vizbe, kellemes szájjizt kölcsönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti. — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér. Hozzá (Pyrethro) növény fogpor, mely a fogakat desiniciálja és fehérré takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájjessentia nem használták és fogfájás van, ajánlatik a kitűnő jó hatású (Pyrethro) sveiczi fogcsepp. 1 üveg ára 50 fillér.
- Hajerősítő (balsam) essentia.** Dr. Hebra híres bécsi egyetemi tanár előírása szerint készítve, a hajhullást és fejbőr korpásodást megátolja, valamint egyéb fejbőrbetegségtől megóv és kellemes illatánál fogva szívesen alkalmaztatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.
- RácZ Jenő keleti „Balsam bajuszpedrője”** soha meg nem meg nem avasodó, zsírintes balsamokból készítve, igen kellemes illata, minden bajuszszinhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.
- Cannabin** (tyukszem balsam), biztos hatású és legkényelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kiirtására. 1 üveg ára 70 fillér.

Lábizzadás ellen Salicyl Dermassant port. 1 doboz ára 1 korona.

Szőrvesztőnek Depillatoriumot. 1 üveg 1 korona.

Rüh (bőrháta ellen) Naphtol kenőcs. 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.

Köszvény ellen I—II. számú Tengeri köszvény olaj, 1 üveg ára 1 K.

Ugy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van: kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetik
Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva. A drága külföldi hasonzerkeket, úgy mennyiségileg, mint minőségileg és olcsóságukkal fölülmúlják: úgy, hogy általános házi szerek gyánánt legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapesten **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszerésztára, Király-utca 12. szám.

Rendelési cím: **RácZ Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Kiseb rendeléseknel pénz előre beküldéssel jutányosabban jön.

Utazásoktól tessenek óvakodni.

Remekirók
Képes
Könyvtára

Remekirók
Képes
Könyvtára

Remekirók
Képes
Könyvtára

Remekirók
Képes
Könyvtára

A MAGYAR és a VILÁGIRODALOM KINGSESHÁZA

a klasszikusok első és egyetlen magyar nyelvű *szövegképes* kiadása.

szerkesztője Radó A. a kiváló író Kiadója LAMPEL R.

(Wodianer F. és Fiai) cs. és kir. udv. könyvkeresk.

Budapest, VI., Andrassy-ut 21.

ötven diszes kötet, a klasszikusok arany dombornyomású arczképével.

évente legalább 6 kötetes sorozatokban jelenik meg.

bevezetéseit a legjelesebb magyar írók és esztétikusok készítik. Bevezetéseinek szerzői: *Abrányi E., Alexander B., Ambrus Z., Angyal D., Bánóczy J., Balassa J., Beöthy Zolt., Dóczy L. báró, Endrődi S., Ferenczi Z., Haraszi Gy., Hegedüs I., Hevesi S., Ignóus, Junius (Zilahy K. Béla), Kossuth F., Mikszáth K., Négycsy L., Palágyi M., Radó A., Rákosi J., Riedl Frigyes, Sász K., Váczy J., Váradi A.*

művészeti vezetője Hegedüs László festőművész.

illusztráló művészgárdája a magyar festőművészek legjobbjai, közel félezer egész oldalas eredeti illusztrációval gazdagítja a gyűjteményt.

elsőrangu külföldi művészek remek illusztrációinak egyedül jogosított reprodukcióit közli.

illusztráló magyar művészei: *Benczur Gy., Bihari Sándor, Csók I., Éder Gy., Fesztly A., Garay Á., Gergely I., Hári Gy., Hegedüs L., Jászai J., Jendrassik J., Karlovicsky B., Lotz K., Márk L., Mihálik D., Nagy Zs., Neogrady A., Olgvai F., Réthi L., Stein J., Székely B., Szlányi L., Telegdy L., Tull O., Udvary G., Vágó Pál, Wagner S. és Zichy M.*

első tizennégy kötete már megjelent.

I—II. kötete: Petőfi S. összes költem., Bevezette: *Ferenczi Z.*, Neogrady A., Telegdy L. és Tull Ö. képeivel.

III—IV. kötete: Kisfaludy S. összes költeményei. Bevezette: *Junius*. Neogrady Antal, Réthy Lajos, Telegdy László és Tull Ödön képeivel.

V. kötete: Shakspeare Remekei I. Coriolanus, Othello, Romeo és Julia. Bevezette: *Alexander B.* Gilbert angol művész képeivel.

VI. kötete: Moliére Remekei I. A fősvény. Dandin Gy. A kényeskedők. Botcsinálta doktor. Bevezette: *Haraszi Gyula*. Kiváló francia művészek és Gergely Imre magyar festőművész képeivel.

VII. kötete: Tóth K. válog. költeményei. Bevezette: *Endrődi S.* Neogrady A., Telegdy L. és Tull Ö. képeivel.

VIII. kötete: Berzsenyi Dániel munkái. Sajtó alá rendezte: *Bánóczy József*. Bevezette: *Váczy János*. Gergely Imre, Mihálik D., Szlányi L., Telegdy L. és Tull Ö. képeivel.

IX. kötete: Madách I. válog. munkái. Bevezette *Palágyi Menyhért*. Zichy Mihály illusztrációival.

X. kötete: Kossuth L. válog. munkái. Bevezette és sajtó alá rendezte *Kossuth F.* Rajzokkal és arczképekkel.

XI. kötete: Homeros Iliásza. Fordította és bevezette *Kemenes (Kempf) József*. Preller világhírű illusztrációival.

XII. kötete: Schiller költeményei. Fordította és bevezette *Dóczy Lajos*. Benczur Gyula, Lotz Károly, Wagner Sándor és számos külföldi festőművész illusztrációival.

XIII. kötete: Tóth Ede munkái. Bevezette Garay Ákos festőművész képeivel.

XIV. kötete: Kisfaludy K. munkái I. Sajtó alá rendezte és bevezette *Bánóczy József*. Éder Gyula, Hegedüs László, Neogrady Antal, Stein János, Szlányi Lajos és Tull Ö. képeivel.

egyes kötetei külön-külön is kaphatók 6 korona bolti áron, a IX. és X. kötet kivételével.

első tizennégy kötete 3968 oldal (373 iv) és 255 művészi illusztráció. A legolcsóbb és legértékesebb házi könyvtár és házi képtár. Ötven vaszkos kötet. Ára diszkótésben 250 kor. Megrendelhető csekély részletfizetésre a **Lampel-Wodianer-féle** és bármely más könyvkereskedésben. Megrendelésnél pontosan kikötendő a klasszikusok első magyar szövegképes kiadása.